

Katedra ruského a francouzského jazyka

Pedagogická fakulta

Západočeské univerzity v Plzni

Veleslavínova 42

316 00 Plzeň

tel. 377 63 6171

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: diplomová

Posudek: oponenta

Práci hodnotil(a): Mgr. Michaela Pešková, Ph.D.

Práci předložil(a): Bc. Viktorie Blechová

Název práce: Hra a její role ve školním procesu

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce bylo pojednat o využitelnosti her ve školním vzdělávacím procesu, konkrétně při výuce ruského jazyka. Tento cíl byl v základní rovině splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.)

Téma práce náleží k základním oblastem pedagogiky včetně oborové didaktiky, je dostatečně zpracováno teoreticky i prakticky. Úkolem autorky tedy bylo východiska a závěry spíše shrnout a strukturovat, provést didaktickou aplikaci, což však v rozsahu diplomové práce vlastně ani není komplexně možné. Doporučovala bych se soustředit se spíše na dílčí otázky. 1. kapitola obsahuje širší výklad pojetí hry u různých pedagogů a myslitelů v průběhu historie. Pro ostatní části práce nemá tato kapitola žádný smysl, nijak s nimi nesouvisí, jde o obecně didaktické otázky bez návaznosti na výuku ruského jazyka. Navíc gró kapitola spočívá v hlubší historii, začíná starořeckými zápasy býků, což je pro téma práce zcela absurdní. Vztahu ke hře ve 20. století je věnován jeden odstavec, současnosti čtyři řádky. To je absolutní nepoměr. Užitečnější by bylo například pojednat o vztahu jednotlivých metod výuky cizích jazyků k didaktické hře. Calc je vývoj ve 20. století popsán zcela nefundovaně, pouhým konstatováním, že se hra více prosazuje v „alternativních školních institucích“ (bez specifikace), současné vzdělávání v ČR je „klasické“, což nelze takto obecně tvrdit, apod. Další problém práce spočívá v terminologické vágnosti a nejednotnosti. V textu se volně střídají termíny, jako «дидактическая игра», «обучающая игра», «коммуникативная игра», aniž by byl vysvětlen jejich rozdíl, případně to, že jsou to termíny zástupné, což nejsou. Bylo by také vhodné porovnat mezi sebou různé definice a pojetí didaktické hry jako takové.

Následující kapitola shrnuje roli hry ve vývoji dítěte z pohledu psychologie. Většina tvrzení je spíše obecných, význam pro didaktiku cizích jazyků není určen. Například zmínka o věkovém rozvrstvení žáků je uvedena pouze jako poslední odstavec Závěru. Jinde se tomuto, pro hru klíčovému kritériu, autorka nevěnuje. Nelze také souhlasit s tím, že „Каждый учащийся хочет полноценно участвовать в игре.“ (str. 28). Realita je taková, že právě psychické faktory ovlivňují míru připravenosti žáků ke hře, která ale není u všech stejná. Kapitola 2.2 o právu dítěte na hru je pak zcela mimo téma práce. S ním zpravidla nesouvisejí ani uváděná motta.

3. kapitola je pro práci zásadní, zde lze ocenit uvedení několika možných klasifikací her. Autorka mapuje různé přístupy (podle způsobu rozvíjení komunikačních dovedností, podle formy, podle jazykových plánů). Nijak však nekomentuje, že jde o zcela rozdílná klasifikační kritéria, nehodnotí, který přístup je funkčnější, jak je lze kombinovat atd.

Vlastní navržené hry byly prověřeny ve výuce, autorka správně uvádí praktické rady a popisuje organizaci hry. Výběr her však působí zcela náhodně, nijak se neopírá o předchozí teoretické výklady, hry nejsou nijak utříděny. Chybí většina nezbytných didaktických informací, jako věková skupina, jazyková úroveň, časová dotace, stratifikované cíle (jazykový, řečový, komunikační, sociokulturní, případně výchovný), návaznost na klíčové kompetence a mezipředmětové vztahy, spojení s učivem. Přitom na str. 25 je uvedeno 9 kritérií aplikovatelných na popis hry.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Práce je psána kultivovaně, i když se v převážné části skládá z převzatých textů. Na ně autorka odkazuje, ovšem ne vždy. Ve historických výkladech je uvedena řada citátů bez odkazu na zdroj, pouze s určením autora. Citace jsou psány formálně nejednotně. Především došlo ke kontaminaci dvou přístupů: do poznámkového aparátu patří celá citace, citace krátká – autor, rok vydání, stránka – patří přímo do textu. V seznamu literatury není dodržena jednotná formální úprava. Citace internetových zdrojů jsou zcela nedostatečné a mimo citační normu (viz Česká bibliografická norma). Občasné jsou chyby ve větě interpunkci. Studentka se opírá především o ruské zdroje, chybí některé zásadní české práce (Kotrba, Lacina), příručky přímo pro hry v hodinách cizích jazyků.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Diplomová práce rámcově splnila zadání, má však četné nedostatky. Svým rozsahem, kvalitou obsahu a formální úpravou odpovídá pražské úrovni diplomové práce.

Práce byla ověřena v systému kontroly plagiátorství a je v pořádku.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- 1) Jak má být uvedena správně citace z internetového zdroje?
- 2) Můžete konkrétní hry, které popisujete, utřídít odle kritérií citovaných klasifikací?
- 3) Vyhledejte 3 publikace zaměřené přímo na hry v hodinách ruského jazyka na českých ZŠ a zhodnoťte je.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

dobře

Datum: 5.9.2018

Podpis:

